

Ἀδελφοί μου,

"Ἐπιώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Στὸ προηγούμενον μάθημα εἴχαμεν ὁμιλήσει διὰ τοὺς ἱερούς δίσκους ἐπάνω εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικόν σῶμα, καί εἴχαμεν πεῖ ὅτι κυρίως οἱ πέντε δίσκοι εἶναι κέντρα Συνειδήσεως καὶ Αὐτοεπιγνώσεως. Μερικοὶ συνειδήσεως, μερικοὶ, συνειδήσεως καὶ αὐτοεπιγνώσεως καὶ μερικοὶ καθαρῶς αὐτοεπιγνώσεως. Δηλαδή, μερικοὶ Ἀγιοπνευματικοὶ μερικοὶ Ἀγιοπνευματικοὶ καὶ Δογοῦκοὶ καὶ μερικοὶ καθαρῶς Δογοῦκοὶ, πάντες ὅμως οἱ δίσκοι, οἱ δικοί μας, οἱ δικοί, δικοί τῆς Ψυχῆς Αὐτοεπιγνώσεως τοῦ ἐσωτέρου ἐαυτοῦ μας.

Ἐχομεν τοὺς ἱερούς δίσκους πάνω εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικόν καὶ δύο ἄλλους, τὸν ἓνα ἐκεῖ πού εἶναι περίπου ὁ σπλήν καὶ ὁ ἄλλος ἐκεῖ πού εἶναι περίπου τὸ ἥπαρ, καί, εἶναι κέντρα ζωϊκότητος - αἰθερικότητος. Προσέξτε εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τὸ ἓνα κέντρον τοῦ σπληνός εἶναι ἐκεῖνο πού ἐμπλουτίζει τὸ αἷμα καὶ δίδει τὴν ὑγείαν εἰς τὸ παχυλὸν ὕλικόν σῶμα, τὴν πλήρη ὑγείαν. Τὸ ἄλλο εἶναι ἐκεῖνο πού συνδέει τὸ ὕλικόν σῶμα μὲ τὸ Ψυχικόν σῶμα. Αὐτὸ εἶναι τὸ κέντρον εἰς τὸ ἥπαρ. Ἐξαντελεῖται τὸ κέντρον αὐτό, ὁ δίσκος πού εἶναι εἰς τὸ ἥπαρ μὲ τὴν διαρκῆ ἐκτόξευσιν στοιχειακῶν, δηλαδή, προέκτασιν χαμηλῶν, ταπεινῶν ἐπιθυμιῶν. Καί εἰς τὴν ἀρχαίαν ἡμῶν Ἑλληνικὴν μυθοκλασάν συμβολίζεται μὲ τὸν μαῦρον ἀέτον ὁ ὁποῖος κατέκρωγε τὸ σικεῖν τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος ἦτο ἀμείνων ἐπὶ τοῦ βράχου, δηλαδή, ἐντός τοῦ ὕλικου σώματος πού κάποτε ἠθεωθεῖσα Ὀντότης Ἡρακλῆς ἀπελευθέρωσε. Θὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τοὺς ἄθλους τοῦ Θεανθρώπου ἥρωος.

Ὅστε ἔχομεν, ἐπάνω εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικόν, πέντε δίσκους κέντρα, ἔδρες συνειδήσεως, αὐτοεπιγνώσεως ἢ καὶ τῶν δύο, καὶ δύο, μόνον δι' ἐνέργειαν, δύναμιν καὶ σύνδεσιν μὲ τὸ Ψυχικόν σῶμα. Θὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τὰς ἱερές σφαῖρας πού εὐρισκονται εἰς τὸ Ψυχικόν σῶμα εἰς ἐπόμενα μαθήματα καὶ μὲ τὸν τρόπον συνδέσεώς των μὲ τὸ διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ ὕλικου σώματος.

Θὰ ἦθελα τὰ μαθήματα αὐτὰ νὰ μὴν δίδονται οἱ ὁμοιοδότητε, ὅμως καὶ νὰ μὴν ἀποκρύπτονται ἀπ' αὐτοὺς πού ἔχουν ἀνάγκην νὰ μάθουν τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ πολὺ ἠγαπημένος, κάποτε, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς ΤΟΥ, ὅταν ἐκινήτο μέσα εἰς τὸ πλῆθος. "Ἡσθάνθη δύναμιν νὰ ἀπέρχεται ἀπὸ ἐμένα". Καὶ τοῦ εἶπαν οἱ μαθηταὶ ΤΟΥ, ΚΥΡΙΕ, τόσοι σε πιέζουν ἐδῶ, μᾶς συνθλίβουν κυριολεκτικῶς καὶ λέες ἠσθάνθηε δύναμιν νὰ φεύγῃ ἀπὸ σένα, διδοὶ εἶπεν "ποῖος μοῦ ἔχει ἀγκίξει; τόσοι πολλοὶ σοῦ ἀγκίξουν αὐτὴν τὴν στιγμήν. Καὶ μιά γυνὴ ἡ ὅποια ὑπέφερεν γιὰ χρόνια πολλὰ μὲ κακὴν αἱμορραγίαν, μόλις ἀγκίξεν τὸν ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, σταμάτησεν ἡ αἱμορραγία της καὶ ἦλθεν εἰς τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ τοῦ φίλησε τὰ χέρια καὶ τοῦ εἶπεν. "Ἐγὼ ΚΥΡΙΕ; τῆς εἶπεν μερικὰ παρῆγορα λόγια τῆς ἔδωσεν τὴν εὐχὴν ΤΟΥ τὴν εὐλογίαν ΤΟΥ καὶ ἔθεραπεύθη ἡ γυνὴ.

Φυσικὰ, εἰς ἓκ τῶν ἠγαπημένων ΤΟΥ μαθητῶν πού γινώριζεν τὴν ἀλήθειαν τοῦ εἶπεν. ΚΥΡΙΕ, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι δὲν ἔπαιρναν δύναμιν πού σοῦ ἀγκίξαν; Ἀσφαλῶς ἔπαιρναν σὲ μικρὴν ὀσίν, αὐτὴ ὅμως μὲ τὴν κλιτικὴν της, γιατί, κλιστευεν δεῖ ἢν ἀγκίξεν τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ὅθ' ἐθεραπεύετο, τράβηξεν τόσην μεγάλην ποσότητα ζωϊκότητος - αἰθερικότητος καὶ ἐθεραπεύθη ἀμέσως. Ἡ πίστις της εἶχεν γίνοι τὸ μέσον, ὅπως ἡ ζωϊκότης - αἰθερικότης τὴν ἀποθεραπεύσει. Ὅταν ἔλεγεν ὁ ΚΥΡΙΟΣ, "ἡ πίστις σου σέσωκέ σε" δὲν ἐννοοῦσεν δεῖ μόνον ἡ πίστις σώζει, ἀλλὰ ἡ πίστις εἶναι τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποῦοι δοιογεται ἡ θύρα διὰ τῆς ὁποίας ἡ ζωϊκότης - αἰθερικότης μπορεῖ νὰ κάμῃ μίαν θεραπείαν, στήν πραγματικότητα εἶναι ἡ ζωϊκότης - αἰθερικότης ἡ Ἀγιοπνευματικὴ θεία Χάρις. Μὴν φαντασθῆτε δεῖ εἶναι τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Ἡ ζωϊκότης - Αἰθερικότης δὲν εἶναι τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Ἐδῶ δὲν θέλω νὰ ὑποπέσετε εἰς τὸ λάθος, νὰ νομίσετε δεῖ ἡ ζωϊκότης - αἰθερικότης εἶναι τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Εἶναι ὁ Δημιουργικὸς Αἰθέρ, εἶναι ὁ Νοῦς εἰς τὴν δημιουργικὴν του κατάστασιν, ἐμποτισμένος μὲ τὴν θεϊκὴν Πανσφίαν, Παντοδυναμίαν καὶ Παναγαθότητα καὶ κάτω ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ Εἶναι τὴν δημιουργικὴν Βούλησιν, ἀλλὰ εἶναι τὸ μέσον ὁ δημιουργικὸς αἰθέρ καὶ ὅχι τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Νομίζω τὸ ἔχομεν θέσει καθάρῳ, εἶναι καὶ μέσα σας, καὶ εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸν δημιουργικὸν αἰθέρα, τὴν ζωϊκότητα - αἰθερικότητα πού τῶσον οἱ Πνευματοθεραπευταὶ ὄσῃ καὶ οἱ Ψυχθεραπευταὶ μὲ ἐξουσίαν,

Εκείνοι οι οποίοι γνωρίζουν πώς να την μεταχειρίζονται κάνουν τες θεραπείες των πού φαίνονται σαν θαύματα, όμως, στην πραγματικότητα τίποτε άλλον δεν κάνουν παρά διοχετεύουν τον Δημιουργικό Αίθερα, ζωϊκότητα - αιθερικότητα και μέσον της Βουλήσεως, τόσον της Ιδίκης των, όσον, και του ΑΠΙΣΤΟΥ ΕΙΝΑΙ και της είδωλοπλαστικής με παράγοντα την Ιδίκην των αγάπην πού είναι μια έκτασβολία της Θείας Παναγίας, να γίνονται τα έργα.

Πάντες θα πρέπει να μάθουν πως μεταχειρίζονται τας χείρας των τούς όφθαλμούς των, το ύλικόν των σώμα, να μεταχειρίζονται και την ζωϊκότητα - αιθερικότητα πού είναι μέσα στο διπλούν αιθερικόν σώμα των, τόσον δια την υγείαν του Ιδικού των σώματος όσον και δια την υγείαν των σωμάτων των συνανθρώπων των. Όμιλούμεν τώρα μόνον δια τα παχυλά ύλικά σώματα, και για τον δημιουργικόν αιθέρα του διπλού αιθερικού. Είναι πολύ διαφορετικός ο δημιουργικός αιθέρ του εσω καλουμένου Ψυχικού σώματος ή και του Νοητικού σώματος, πού πλέον είναι διαφορετικός ο τρόπος χρησιμοποιήσεώς του.

Θα πρέπει ο έρευνητής της άληθείας μείσειν άσκήσεων να κμην αυτούς τούς Ιερούς δίσκους πάνω εις το διπλούν αιθερικόν του σώμα, και κυρίως αυτούς πού είναι εις το κέντρον του αιθερικού, να γίνουν άριστατοι λωτοί, πολύχρωμοι λωτοί, οι όποιοι να άποροφούν από την γύρω άτμόσφαιραν την ζωϊκότητα - αιθερικότητα, να την χωρίζουν εις τα διάφορα της στοιχεία, να την διοχετεύουν εκεί πού πρέπει, τόσον εις τον σπλήν: όσον και εις το ήπαρ. Αυτό γίνεται ήδη μέσον του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ χωρίς ο άνθρωπος να το γνωρίση. Ο έρευνητής της άληθείας θα μάθη τον τρόπον ένσυνειδήτως να κμηνηρύτην την έργασίαν μέσον των είσπνοών, του διαλογισμού, της συγκεντρώσεως και της είδωλοπλαστικής. Θα μάθη μέσον της όρθης χρήσεως του άίσθητακού αιθέρος να συγκεντρώνη τον δημιουργικόν Αίθερα εις τούς διάφορους αυτούς δίσκους πάνω στο διπλούν αιθερικόν του, ή, και έκτός του παχυλού ύλικού του σώματος σε διάφορα μέρη έκτός του ύλικού σώματος, έπαναλαμβάνω, να τονώνη τα κέντρα αυτά, δια να χρησιμοποιή την στιγμήν πού θέλει και να μεταχειρίζεται δια την θεραπείαν των συνανθρώπων του, σαν φωτεινούς Ήλιους ένεργείας, ζωϊκότητας - Αίθερικότητας. Και για τον τρόπον αυτόν θα διδαχθήτε.

Έχομεν πεύ ότι από τούς πέντε Ιερούς δίσκους πάνω στο διπλούν αιθερικό, μερικολ είναι κέντρα συνειδήσεως και όχι αυτοεπιγνώσεως. Έκεί πού είναι το Ιερόν πύρ, ή ρομφαία ή περιστρεφομένη. Οι Ίνδοί το όνομάζουν Κουνταλί. Είναι έναν κέντρον πού δίδει μια μορφή συνειδήσεως μέσα εις τούς κόσμους της Χριστικότητας, δίδει εις τον άνθρωπον το άίσθημα της προεκτίσεως, δίδει την άνάγκην να έκφράση τον έαυτόν του με τον γνωστόν τρόπον του υέξ όπως τον βλέπομεν εις τα φυτά εις τα ζώα, μέσα εις την φύσιν. Η θεά Άφροδίτη είναι συνειδήσις και όχι Αυτοεπίγνωσις. Η Έδρα είναι τα γεννητικά όργανα. Τόσον εις τον άνδρα όσον και εις την γυναίκα, είναι μια μορφή συνειδήσεως και όχι αυτοεπιγνώσεως.

Το Ήλιακό πλέγμα, δίδει μια μορφή συνειδήσεως και πολύ θα έλεγα μικρής αυτοεπιγνώσεως. Έκεί άρχίζει ή άτομικότης έγωισμός μέσα εις τον κόσμον της Χριστικότητας. Ο έρευνητής της άληθείας άρχίζει από το σημείον αυτό να έργάζεται, άφου άγνωστ τελείως το κάτω κέντρον, το άφήνει έντελώς εις του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ την έπίβλεψιν.

Άνερχόμεθα εις το κέντρον της καρδίας. Έκεί είναι πού πλέον ο άνθρωπος άρχίζει να κοιμίζει την συνείδησιν και να άφανίζει την Αυτοεπίγνωσιν. Έκεί είναι πού θα όύση ή Σελήνη συνειδήσις, έπιθυμία, μισθυμία και θα ζυγήση ή θέλησις, Αυτοεπίγνωσις Λογική Χαρμική. Έκεί είναι ή φάτην των άλήγων πού θα γεννηθ ή ΧΡΙΣΤΟΣ Αυτοεπίγνωσις.

Και μετά έχομεν τον δίσκον μπροστά στους όφθαλμούς και ύπεράνω της κεφαλής. Έφάπτονται μέσα εις τον κέντρον του έγκεφάλου. Έκεί θα άρχισ η ένδοσκόπησις, άφου άρχισομεν από λίγο χαμηλότερα, άφου πλησιάζομεν όπως ο Μωυσης με την Αυτοεπίγνωσιν άγνήν συμβία, την Ρεβέκκα, μπροστά την φλεγόμενην βετον, την παρεγκεφαλίδα. Έκεί για πρώτην φοράν θα όύομεν τον έσωτερον έαυτόν Ψυχή Αυτοεπίγνωσιν και θα άκούσωμεν την φωνή του έσωτέρου έαυτού. Όχι όμως σαν Έβραίοι, ούτε θα περιμένωμεν να μάς όσθή ο Νόμος πάνω στές δύο πλάκες, δέν θα περιωρισθούμεν πάνω στους λοβούς του έγκεφάλου, δέν μάς χρειάζονται τώρα, δέν χρειάζονται στους έρευνητάς της άληθείας Χριστιανούς πλέον, θα άνέλθωμεν εις τον Ιερόν δίσκον, ύπεράνω της κεφαλής ήμετζ, γιατί έχει έλθει με την

μεταμόρφωσιν ΤΟΥ ὁ Πολύ Ἁγαπημένος καί μᾶς ἔδωσεν νέαν ἐντολήν. Θά ἔδωμεν ἐκεῖ τήν ἀνδραστάσιν. Ἐδῶ εἶναι ἡ διαφορά μας ἀπό τόν Ἑβραϊκόν Νόμον. Ἀλλά γι' αὐτά θά μιλήσωμεν πολύ ἀργότερα.

"Ἐτώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙῶ πάντοτε".

Ἀφοῦ μελετήσετε τό μάθημα αὐτό περιμένω βροχήν ἐρωτήσεων, ὄχι περιμένων, ἀπαιτῶ

"Ἐτώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙῶ πάντοτε".

Πάρτε βαθεῖαν εἰσπνοήν, συγκέντρωσιν μέσα στό ἡλιακό πλέγμα κάτω ἀπό τόν ὀμφαλόν μέσα στήν κοιλίδν.

Θά δῆτε τώρα μέσα εἰς τήν κοιλίδν σας, βιολεττί φῶς, μιά μπάλα ὄχι μεγαλύτερη ἀπό συνηθισμένην μπάλαν τοῦ τέννις, βιολεττί φῶς.

Δέτε ὅτι ὑπάρχει μιά μελιτζάνα μέ βιολεττί φῶς μέσα στήν κοιλίδν κάτω ἀπό τόν ὀμφαλόν. Ὅσον πιό καθαρά μπορεῖτε νά δῆτε μιά μπάλα βιολεττί φῶς ὅπως μιάν μελιτζάνα καί νά ἀκτινοβολῆ βιολεττί φῶς πού νά καλύπτει ὅλην τήν κοιλιακὴν χώραν ὄχι γιά πολλήν ὥραν. Θά σταματήσετε μόλις σᾶς πῶ νά σταματήσετε.

Δέτε ὅσον ἔντονα μπορεῖτε τό βιολεττί φῶς μέσα στήν κοιλιακὴν χώραν. Ἄρκεῖ.

Τώρα θά δῆτε μέσα στήν κοιλιακὴν χώραν, λευκογάλαζο φῶς ὅπως τόν Οὐρανόν. Ἄνιτα, μέ ἓνα νεφέλωμα λευκογάλαζο. Ἀκτινοβολεῖ ἔξω ἀπό τήν κοιλιακὴν χώραν. Μέσα στήν κοιλιακὴν χώραν ἔχετε ἓνα νεφέλωμα λευκογάλαζο, ἀλλά βλέπετε καί μίαν ἀκτινοβολίαν καί ἔξω ἀπό τό ὕλικό σας σῶμα.

Λευκογάλαζο νεφέλωμα μέσα στήν κοιλιακὴν χώραν καί θελήσετε πλήρης ὑγείαν νά βασιλεῦῃ σ' ὄλον τό ὕλικόν σῶμα.

Βιθειδν εἰσπνοήν τώρα καί συγκεντρωθῆτε ἐκεῖ πού εἶναι ἡ καρδιά. Ρόζ χρῶμα λευκορόζ χρῶμα. Ἀκτινοβολεῖ ἓνας Ἥλιος λευκορόζ φῶς, πού βγαίνει ἔξω ἀπό τό ὕλικό σας σῶμα καί ἓνα ρόζ νεφέλωμα μέσα στό στήθος.

Βαθεῖα εἰσπνοήν τώρα, συγκέντρωσιν μέσα στήν κεφαλήν. Ἀκτινοβολεῖ ἓνας Ἥλιος χρυσῆζον φῶς, ὅπως ὁ Ἥλιος.

Θελήσετε νά κατακάσῃ κάθε σκέψιν πού εἶναι ἐχθρική πρὸς τόν συνάνθρωπον.

Τώρα ἀπλώστε πῆνω ἀπό τήν Κύπρον λευκορόζ φῶς καί θελήσετε τό συντομώτερον δυνατόν νά φύγουν οἱ ξένοι ἀπό τήν Κύπρον, οἱ ξένοι εἰσβολεῖς. Εἰσβολεῖς εἶναι καί αὐτοί πού ἤλθαν νά ἐγκατασταθοῦν στά σπίτια μας.

Ὅσοι εἶναι ἀπό τήν Τουρκίαν νά φύγουν νά πᾶν στά σπίτια τους, στήν Τουρκίαν τό κλίμα μας δέν κίμνει γι' αὐτούς εἶναι εἰσβολεῖς.

Ἡ ἀγάπη πού στέλλομεν πού ἀπλώθουμεν πῆνω στό Νησί μας δέν μπορεῖ παρά νά τοῦς πνίγει, δέν εἶμεθα κακοί. Ὅσοι δέν ἀγαποῦν τοῦς πνίγει ἡ ἀγάπη. Ἡμεῖς ἀγαποῦμεν καί ἄς τοῦς πνίγει ἡ ἀγάπη μας.

Ἄρκεῖ.